

Scăderea poverii fiscale nu trebuie ratată! Prioritizați scăderea cheltuielilor bugetare!

În atenția

Domnului Klaus Werner Iohannis, Președintele României

Domnului Călin Popescu-Tăriceanu, Președintele Senatului

Domnului Victor-Viorel Ponta, Prim-Ministru

Tuturor liderilor partidelor politice,

Având în vedere cererea de reexaminare asupra legii Codului fiscal trimisă de Președintele României, aducem în atenția opiniei publice următoarele:

Suntem un grup de cadre didactice, economiști, antreprenori și manageri preocupați de politicile publice care afectează climatul de afaceri și bunăstarea populației.

Urmărind anumite luări de poziție din ultima perioadă cu privire la Codul fiscal, dorim să atragem atenția asupra faptului că, în opinia noastră, oportunitatea politică a scăderii poverii fiscale generată odată cu elaborarea legii referitoare la Codul fiscal se constituie într-o șansă ce nu trebuie ratată.

Înțelegem îngrijorările celor care îndeamnă la abordări prudente, responsabile privind starea finanțelor publice.

Considerăm că prosperitatea nu se poate construi pe deficite bugetare și datorie publică, rostogolită continuu, de la un an la altul, și că politicile monetare și fiscale nu pot compensa absența reformelor reale. Este într-adevăr nevoie de o nouă abordare, una bazată pe responsabilitate și principii sănătoase, astfel încât să punem capăt experimentelor și vicioasei pendulări între politici *stop & go* care nu pot întreține decât un climat frustrant de incertitudine și letargie economică.

Credem în importanța scăderii taxelor, a simplificării fiscale și a reducerii birocrăției. Între taxe mari, corupție și evaziune fiscală există o relație directă.

Considerăm deci oportun să ne exprimăm un punct de vedere care, sperăm, într-o primă fază, va determina aprobarea și promulgarea unui Cod fiscal care să-i despovăreze deopotrivă pe angajatori și pe angajați (la Codul actual s-a lucrat și împreună cu reprezentanți ai mediului de afaceri), iar ulterior va constitui o temă de discuție și un punct de plecare pentru formularea unor politici sănătoase de natură să sprijine bunul mers al economiei.

Fără îndoială că noul Cod fiscal nu este perfect. Însă reducerea taxelor este un lucru bun în sine, de aceea se cuvine să fie susținută necondiționat, indiferent de culoarea politică a Guvernului care a inițiat-o. Ideea că reducerile de taxe pot periclita stabilitatea financiară a țării este, *stricto sensu*, un truism: orice relaxare fiscală poate micșora încasările bugetare, dar acest efect nu constituie un motiv pentru respingerea ei. Soarta bugetului nu stă doar în dimensiunea poverii fiscale, ci în corelarea acesteia cu obligațiile angajate de stat. Coerența diverselor măsuri fiscal-bugetare nu poate fi dedusă din Codul fiscal, ci din strategia Guvernului în acest domeniu, din ansamblul inițiativelor legislative și din legea bugetului de stat.

În absența corelațiilor între strategia fiscal-bugetară și programul de convergență, precum și din cauza inconsistenței acestora, este ușor de vehiculat ideea că tocmai relaxarea fiscală este un exercițiu de demagogie. Atragem însă atenția că reducerea birurilor nu este o măsură populistă, ci are un adânc fundament moral și vaste consecințe materiale pozitive pentru societate. Populiste sunt acele măsuri care – împrumutând cuvintele unui gânditor clasic liberal – întrețin ficțiunea că fiecare dintre noi poate trăi pe spinarea celuilalt: creșterea salariului minim, a salariilor personalului bugetar, acordarea de pensii speciale și alte favoruri clientelei politice, ștergerea datoriilor unor companii etc.

Observăm cu îngrijorare că apetitul Guvernului pentru măsuri populiste a sporit în ultima vreme și suntem dezamăgiți că restul clasei politice mimează (în cel mai bun caz) un protest neconvingător împotriva acordării de alocații, subvenții și alte cadouri, fără să ofere soluții alternative. Ar fi însă și mai trist ca reducerea poverii fiscale să ajungă țapul ispășitor în toată această cacofonie politico-legislativă. Mai cu seamă cu cât scăderea impozitelor nu este un privilegiu, ci un deziderat firesc pentru o economie care vrea să intre pe un traseu de dezvoltare accelerată.

România este o țară a taxelor mari (comparativ cu a altor țări vivace economic), a taxelor multe și greu de plătit, a taxelor prost cheltuite. Statul român încasează la buget mai mulți bani decât încasează media țărilor în dezvoltare, dar ritmul creșterii economice este inferior acesteia. Această constatare nu poate surprinde pe nimeni: taxele mari inhibă dezvoltarea, în timp ce taxele mici cresc bunăstarea tuturor, putând aduce chiar și venituri mai mari la buget. Eficiența principalelor impozite este foarte redusă – statul colectează puțin peste jumătate din impozitele percepute –, dovadă deopotrivă că pragul de suportabilitate socială a fost atins și că Guvernul eșuează chiar și acolo unde ne-am aștepta mai puțin: la colectarea taxelor.

Taxele reprezintă o povară suplimentară atât la nivel individual, cât și la nivelul firmelor existente, și așa decapitalizează de criza economică, și descurajează inițierea de noi afaceri.

Instituțiile statului au în fond drept obiectiv îmbunătățirea condițiilor de viață ale românilor. Nivelul de trai poate spori doar datorită creșterii productivității, care face ca un volum tot mai mare de bunuri și servicii să fie obținute cu prețul aceluiași efort depus. Pledăm deci pentru concentrarea pe acele politici care încurajează crearea de locuri de muncă, investițiile și productivitatea, iar noul Cod fiscal trebuie să facă un pas în această direcție.

Suntem, categoric, adepții echilibrului bugetar. Care sunt pilonii pe care trebuie să se bazeze scăderea poverii fiscale? De unde poate proveni spațiul fiscal necesar implementării unei reforme curajoase? Pe de o parte, din consolidarea fiscală, din mai buna colectare a impozitelor. Pe de altă parte, din reducerea cheltuielilor bugetare, prin reforma sistemului de pensii, restructurarea serviciilor publice și creșterea eficienței cheltuirii banului public. În măsura în care nu există un plan concret de raționalizare a cheltuielilor, de eficientizare a serviciilor publice și un control asupra investițiilor de capital, vom ajunge să creștem datoria până la un nivel nesustenabil, precum alte țări, ca să acoperim deficitul. Către acest tip de plan considerăm că trebuie să se îndrepte atenția tuturor partidelor, a întregii clase politice, pentru a evita căderea în derizoriu a ideii de relaxare fiscală, compromiterea unei măsuri vitale pentru progresul sustenabil al României.

Principial vorbind, este bine-cunoscut faptul că statul este cel mai prost administrator și, din această perspectivă, creșterea continuă a resurselor puse la dispoziția lui nu este eficientă economic. La fel de bine-cunoscut este și faptul că, tot principial vorbind, cea mai rapidă și sigură cale de eficientizare a unui sistem resursofag, trece prin reducerea resurselor alocate respectivului sistem. Insistăm asupra faptului că scăderea taxelor nu trebuie să fie rezultatul unei abordări simpliste, al unei analize superficiale. De aceea apelăm la întreaga clasă politică să contribuie la realizarea unui plan solid de racordare a cheltuielilor publice la posibilitățile de finanțare oferite de societatea românească. Ținând cont că o economie tânără precum a noastră nu poate căra poveri fiscale precum cele duse de economiile dezvoltate, tot așa cum nu este firesc pentru un copil să facă exerciții de culturism, se impune diminuarea cheltuielilor publice. Soluții precum plafonarea cheltuielilor bugetare în raport cu PIB sau interzicerea deficitelor bugetare ar putea întări credibilitatea reformei fiscale, asigurând caracterul ireversibil al acesteia. În rândul semnatarilor acestei scrisori se află cu siguranță mulți economiști care ar avea disponibilitatea și expertiza necesare sprijinirii unui astfel de demers, în măsura în care va exista interes din partea oricărei instituții a statului.

În încheiere, apreciem că un Cod fiscal cu valențe reformiste nu va fi niciodată perfect, iar incertitudinea care planează asupra magnitudinii efectelor sale este inerentă unui asemenea demers. De aceea nu considerăm că aceste slăbiciuni și considerații ar trebui să ne facă circumspecți în sprijinirea adoptării lui. România are de altfel o lungă și pernicioasă tradiție a pașilor mărunți (de regulă, unul înainte și doi înapoi), a reformelor patologic-graduale. Credem că tocmai acum, într-o perioadă de creștere economică, este momentul oportun pentru scăderea fiscalității și că această reformă nu poate fi amânată în mod credibil – experiența recentă de pe plan intern și internațional arată elocvent că în condiții de recesiune politicienii nu au capacitatea de a întreprinde acest gen de măsuri, ci din contră.

Cu deosebită considerație,

Octavian Bădescu, *economist, antreprenor, Sameday Courier*
Bogdan Glăvan, *profesor universitar, Universitatea Româno-Americană*
Florin Cîțu, *economist*
Cristian Păun, *profesor universitar, Academia de Studii Economice*
Costea Munteanu, *profesor universitar, Academia de Studii Economice*
Tudor Smirna, *economist, Institutul Ludwig von Mises România*
Petru Pacuraru - *Managing Director HPDI și Presedinte Fundatia Leaders*
Claudiu Năsui, *economist, președinte SOLIB*
Decebal Popescu, *antreprenor, Cartrans Romania*
Ovidiu Neacșu, *economist, vicepreședinte SOLIB*
Florin Vișa, *Executive Director, Filipescu Visa Financial Advisors*
Gabriel Mursa, *conferențiar universitar, Universitatea Alexandru Ioan Cuza*
Mihaela Ifrim, *lector universitar, Universitatea Alexandru Ioan Cuza*
Radu Mușetescu, *conferențiar universitar, Academia de Studii Economice*
Adrian Volintiru, *manager*
Adriana Alionte, *antreprenor*
Vlad Topan, *conferențiar universitar, Academia de Studii Economice*
Dan Mașca, *Reea Târgu Mureș*
Mariana Sorlescu, *profesor universitar, Universitatea Româno-Americană*
Dragoș Manac, *antreprenor*
Gabriel Staicu, *conferențiar universitar, Academia de Studii Economice*
Victoria Burton, *antreprenor, New Victoria*
Victor Dragomirescu, *C.E.O., Romanian Software*
Radu Cujba, *antreprenor*
Marius Cristian Pană, *conferențiar universitar, Academia de Studii Economice*
Ruxandra Ogrendil, *Managing Partner, Path-Finder Management & Consulting SRL*
Vlad Mureșan, *lector universitar, Universitatea Babeș-Bolyai*
Ion Radu Zilișteanu, *analist economic*
Valentin Mircea, *doctor în drept și avocat*
Mihail Neamțu, *lector universitar și antreprenor*
Mircea Maniu, *conferențiar universitar, Universitatea Babeș-Bolyai*
Adrian Mitroi, *analist economic*
Valentin M. Ionescu, *consultant*
George Mioc, *CEO PSI Industries, Inc., Dallas, SUA, antreprenor*
Radu Simandan, *asistent universitar doctor, Universitatea Politehnică București*
Radu Nechita, *conferențiar universitar, Universitatea Babeș-Bolyai*
Octavian-Dragomir Jora, *conferențiar universitar, Academia de Studii Economice, jurnalist*
Emanuel Mihail Socaciu, *lector universitar, Universitatea din București*
Marius Lăzărescu, *antreprenor*
Viorel Pascale, *antreprenor*
Iulian Tănase, *economist și antreprenor*